

I stk. 3 fastslås det, at Finanstilsynet ikke må vurdere erhvervelsen ud fra markedets økonomiske behov. Der kan således ikke i vurderingen inddrages overordnede økonomiske betragtninger og betragtninger om, hvad der er bedst for markedet.

(§ 61 b)

Bestemmelsen gennemfører direktiv 2007/44/EF artikel 1, stk. 2, litra c, og artikel 2, stk. 2, litra c, samt dele af artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at en besidder af en kvalificeret andel skal underrette Finanstilsynet skriftligt, hvis vedkommende påtænker at afhænde andelen. På samme måde skal der ske underretning, hvis vedkommende påtænker at reducere sin andel så meget, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct., eller 50 pct. af stemmerettigheder eller kapitalandele ikke længere er nået, eller at virksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab.

Der skal ske en forudgående underretning til Finanstilsynet med oplysning om størrelsen af den kapitalandel, der besiddes efter afhændelsen. Det er ikke et krav, at Finanstilsynet godkender afhændelsen. Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at følge større ændringer i besiddelsen af kvalificerede andele i forbindelse med salg.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af det gældende § 61, stk. 6.

(§ 61 c)

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende § 61, stk. 7 og 8. Henvisningerne i det gældende § 61, stk. 7, foreslås ændret som konsekvens af de foreslåede ændringer af §§ 61 og 61 a-b.

Til nr. 5

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede § 61 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, hvor der opstilles kriterier for vurderingen af, om en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel kan godkendes. Det vil være de samme kriterier, der skal lægges til grund ved vurderingen af, om en besidder af en kvalificeret andel modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed. Med ændringen præciseres det, at det er de samme kriterier, der skal indgå i vurderingen.

Til nr. 6

§ 144 i lov om finansiel virksomhed regulerer den situation, hvor et pengeinstitut ikke opfylder solvenskravet, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist for

tilvejebringelse af den foreskrevne kapital. I denne situation kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer – eller i forbindelse med en rekonstruktionsplan kommer til at eje – 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning om at tvangsindløse de øvrige aktionærers aktier. Finanstilsynet skal godkende beslutningen om tvangsindløsning.

Værdien af pengeinstituttets aktier fastsættes af den generalforsamlingsvalgte revisor. Hvis der er uenighed om aktiernes prisfastsættelse, kan hver af parterne begære, at denne afgøres af to revisorer udpeget af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer. Denne afgørelse kan indbringes for domstolene.

I en sådan situation vil de tvangsindløste aktionærer have behov for information om forløbet frem til tvangsindløsningen, herunder information om Finanstilsynets rolle. Bestyrelsen er efter de gældende regler ikke forpligtet til over for aktionærerne at redegøre for forløbet op til beslutningen om tvangsindløsning.

Det foreslås på denne baggrund at pålægge bestyrelsen en informationspligt. Konkret foreslås det, at bestyrelsen skal indbyde aktionærerne til et orienterende møde vedrørende tvangsindløsningen. Det foreslås, at mødet skal afholdes senest 8 dage efter, at bestyrelsen har truffet beslutningen om tvangsindløsning.

Det foreslås samtidig, at omkostningerne forbundet med mødet afholdes af den aktionær, på hvis foranledning, tvangsindløsningen sker.

Til nr. 7 og 8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede affattelser af §§ 61-61 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede affattelse af § 354, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 10

I en situation, hvor en finansiel virksomhed er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte for eksempel have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank.

I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til den finansielle virksomhed. Der må især forventes at være interesse i adgang til oplysninger omkring den regnskabsmæssige udvikling i virksomheden og Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen.